

V NAŠI DRŽAVI.

Vsa jugoslovanska javnost pod utisom smrti našega velikega vojskovođe. V soboto dne 27. aprila je umrl v Čačku v Srbiji vojvoda Stepo Stepanović. Pokojni se je odlikoval kot oficir in posebno še v službi višjega poveljnika. Udeležil se je že leta 1876 srbsko-turške vojne in leta 1885 je poveljeval četi v srbsko-bolgarski vojni. V činu višjega poveljnika se je proslavil v zmagah pri Ceru nad avstrijsko vojsko 16. avgusta 1914; skupno z Bolgari je v balkanski vojni osvojil Odrin (Drinopolje) in konečno je njegov glavni uspeh preboj solunske fronte in izvojevanje miru po klanju v svetovni vojni. Pokojni vojvoda je živel v naši novi državi v Čačku, čislán in spoštovan ter ljubljén od vseh krogov. Pogreb se je vršil v torek dne 30. aprila in se ga je udeležil kralj z več ministri, patrijarh Dimitrije, zastopniki vojaštva, uradov in nepregledne množice srbskega naroda. Žalne brzojavke so bile odposlane ob priliki smrti velikega pokojnika od obeh slovenskih velikih županstev, oblastnih komisarijev in od mariborskega ter ljubljanskega župana.

Njegovo Veličanstvo kralj bo posetil dne 13. majnika Zagreb.

Jugoslovansko-rumunska pogajanja, ki so se vršila v Beogradu, so radi pravoslavne Velike noči prekinjena do 10. majnika. Dosedanji potek je ugoden in je dosežen v načelnih točkah sporazum.

Proslava prvega maja se je izvršila po celi naši državi povsem mirno ter brez vsakega najmanjšega nemira. Trgovine in obrati so bili odprti, le manjše skupine delavstva so priredile izlete v mestne okolice.

Naš izvoz svinj v Avstrijo bo zopet po starem. Večkrat smo že poročali o nesoglasju, ki je nastalo med našimi izvozniki svinj in avstrijskimi obmejnimi oblastmi. Spor je poravnán z zastopniki obeh vlad in bodo izvažali naši svinjski prekupci svinje v Avstrijo po prejšnjih ugodnostih.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrijska republika je dobila novo vlado. Po odstopu avstrijske vlade, kateri je načeloval dr. Seipl, je trajala kriza ravno 1 mesec. Novi vladi načeljuje krščanski socialc dr. E. Streeruwitz. Novi kancler je rodóm češki Nemec in star 53 let. Vlado tvorijo kršč. socialci, velenemci in landbund, torej meščanske stranke, socialni demokrati so v opoziciji.

Italijanski ministrski predsednik Mussolini opravlja osem ministrstev. V vladi so poleg Mussolinija samo še trije ministri: finančni, prosvetni in prometni.

Iz papeževe države. Francosko katoliško časopisje objavlja vest, da se vršijo med Vatikanom in francosko vlado pogajanja. Zaključek teh pregovorov bi naj bila izročitev zgodovinsko

važnega gradu v Avignonu Vatikanu. V Avignonu so bivali papeži 70 let.

Požar iz političnih razlogov. Dne 1. majnika je izbruhnil v palači Sobraňa v Sofiji požar, ki je hipoma objel celo zgradbo. Požar je nastal v razpravnih dvorani. Sreča v nesreči je bila, da je zavoljo stika žice zapel zvonec. Prebujeni slugi so takoj poklicali požarno brambo, ki ji je uspelo rešiti arhiv ter knjižnico. Požar, ki je popolnoma uničil razpravno dvorano in v nji vse slike dosedanjih predsednikov in kraljev, je nastal po sodbi izvedencev radi kratkega stika. Kakor znano, je Sobraňa še v pondeljek imelo sejo, na kateri je bil sprejet proračun in so bile seje odgodene do po pravoslavni praznikih. Prebivalstva se je polastila velika razburjenost, ker krožijo vesti, da je bil požar podtaknjen iz političnih razlogov.

Krvav 1. majnik v Berlinu. Po Berlinu in sploh po nemških večjih mestih so bili prepovedani vsi hrupni obhodi. V Berlinu se komunisti niso hoteli pokoriti vladni prepovedi in je prišlo do

krvavih spopadov med oboroženim delavstvom in policijo. Ubiti sta bili dve osebi, 80 komunistov ranjenih, istotako 25 policijskih uradnikov in aretiranih 900 oseb.

Tudi 2. majnik v Berlinu — krvavi. Drugi maj v Berlinu je zahteval 3 mrtve in 24 težko ranjenih. Oba krvava majniška plesa so vprizorili komunisti.

Zaključek berlinskih majniških nemirov. Berlin se je po dobrih dveh dneh krvavih političnih bojov vendar le pomiril. Spopadi med policijo in komunisti so zahtevali v celém: 21 mrtvih in 115 težko ranjenih.

Priprave za volitve na Angleškem. Končani so sezname in imeniki za volitve na Angleškem. Iz teh je razvidno, da bi po novem volilnem zakonu, po katerem imajo ženske enako volilno pravico kakor moški, število ženskih volivk presegalo moške volilce za krog 950.000 glasov. V seznamih je 7.233.928 moških volilcev in 8.185.710 ženskih volilcev.

Klara Fei.

Spominski dan 8. majnik.

Doma je bila v nemškem mestu Ahen, kjer je zagledala luč sveta dne 11. aprila leta 1815. Družina, iz katere je izhajala, je bila imovita, ugledna, a tudi zelo pobožna. Po zgodnji očetovi smrti je vodila vso vzgojo otrok skrbna mati Katarina, ki je vzgajala otroke v resnično krščanskem duhu. Klara je obiskovala najprej nižje šole, potem tudi višje, kjer je na njo zelo ugodno vplivala Luiza Hensel, spreobrnjenka in nemška pesnica. Ko je dokončala šole, je ostala v domači hiši. Pomagala je materi pri gospodinjstvu, kar ji je preostajalo časa, ga je porabila za molitev in čitanje. Zelo rada je čitala življenje svetnikov in druge duhovne knjige, kar je bilo za njeno notranje življenje zelo velike koristi. Ker je bila zelo spretna v ženskih ročnih delih, je napravila več mašnih oblek za razne cerkve. V cerkev jo je sploh vleklo njeno srce, da je bila blizu svojega Odrašenika, ki ga je zelo pogosto sprejemala v srce v sv. obhajilu. Druga njena pogošta pot pa je bila k holnikom in revežem, katerim je stregla in jih tolažila. Božja previdnost je kmalu pokazala, da naj postane dobrotelost in sicer dobrotelost med otroki življenjska naloga in življensko delo Klare Fei.

Med delavskimi otroki naglo se razvijajočega mesta Ahen so bile zelo žalostne razmere pred vsem v dušnem oziru. Nato je opozoril svojo sestro Klaro njen brat Andrej, ki je bil kaplan na župniji Sv. Petra in Pavla v Ahenu. Še tisto nedeljo, ko je brat z njo govoril, je Klara pridobila nekatere svoje mladostne prijateljice in sklenile so, da bodo ustanovile šolo za revne otroke. Dne 3. februarja leta 1837 so svoj načrt tudi izvedle. Ljudje so sicer menili, da

so »svete gospodičnice«, kakor so jim pravili, malo zmešane in da bo njihovo igranje kmalu nehalo samó ob sebi. A Klara in njene tovarišice so vztrajale, njihovo delo je lepo napredovalo in se je razvila iz njega nova cerkvena družba, ki je storila veliko dobrega.

Dne 1. februarja 1844 je Klara zapustila domačo hišo in je začela s svojimi tovarišicami skupno življenje. Živele so čisto samostansko. Pravila za to skupno življenje jim je izdelala Klara, katero so vse kar brez vsake volitve priznale za svojo prednico in voditeljico. Po raznih težavah se je Klari posrečilo, da je dobila najprej državno dovoljenje za svojo družbo. V Rimu so novo družbo po daljši poskušnji potrdili šele leta 1869, za redno so bila pravila pa potrjena šele leta 1888. Klara je imenovala svojo ustanovo »družbo ubogega otroka Jezusa«, ker je imela za svoj glavni namen sprejemati in oskrbovati uboge, zapuščene otroke. Razmere pa so nanesele tako, da se je morala začeti družba pečati tudi z drugimi nalogami, pred vsem z višjo izobrazbo deklet. Sedaj ima družba 38 naselbin in ima v teh: sirotišnice, otroške vrtce, zavetišča za dečke in deklice, šole za ženska ročna dela, trgovske in gospodinjske tečaje, zavode, kjer se izobrazujejo večja dekleta iz delavskih krogov. Duh, ki preveva vse delo v teh zavodih, pa je: vse pripeljati k Jezusu!

Klara je videla in doživela skoro ves razmah in procvit svoje ustanove. In prav za prav je bila ona, ki je skozi 44 let vse to vodila in spravila v tako lepo stanje. Njena osebnost, njena tako bogata in popolna duša je bila, ki je dala tej ustanovi notranje življenje in moč. Duh notranjega miru in veselja, duh stroge vestnosti proti sebi in velikega usmiljenja napram drugim, duh krščanske preprostosti in duh gorečnosti za vse dobro, to je bil duh, ki je preveval Klaro Fei in ki ga je dala vsej svoji ustanovi in tudi sestrám, ki jih je vodila.